

УДК 343.163

К. В. Шевцова
аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ

ПРОЦЕСУАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРОКУРОРА НА ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Постановка питання. Наразі питання з приводу процесуальної діяльності прокурора на стадії досудового розслідування, у тому числі на початковому його етапі, залишається одним із актуальних у теорії кримінального процесу, оскільки має важливе прикладне значення. Необхідність в більш глибокому осмисленні цього аспекту пов'язано із тим, що саме на досудовому розслідуванні формується доказова база доведення причетності особи до вчинення кримінального правопорушення. Більш того, суттєве значення має діяльність прокурора стосовно виявлених і внесених до ЄРДР відомостей про необліковані кримінальні правопорушення, кількість яких кожного року зростає, зокрема: у 2015 р. – 2708; у 2016 р. – 3250; у 2017 р. – 6439 [1]. Щорічне збільшення показників виявлення прихованих від обліку відомостей про кримінальні правопорушення та подальше їх внесення до ЄРДР свідчить про постійне посилення наглядової функції прокуратури за додержанням законності.

Загалом з часу прийняття КПК України 2012 р. функціональна спрямованість органів прокуратури у досудовому розслідуванні значно трансформувалося, що обумовлено суттєвими змінами, яких зазнала дана стадія. І особливо це стосується початкового етапу досудового розслідування, що викликало низку термінологічних і змістовних неузгоджень, пов'язаних із неточностями приписів закону та доктрини кримінального процесу. Адже традиційно в юридичній літературі початковий етап досудового розслідування порівнюють зі стадією порушення кримінальної справи, яка існувала за попереднім законодавством.

Стан наукового дослідження. На сьогодні проблемні питання, пов'язані як із діяльністю прокурора в кримінальному процесі загалом, так і на початку досудового розслідування, постійно перебувають під науковим «наглядом» вчених і практиків. І звісно, працюючи в практичній площині в органах прокуратури слід констатувати, що процесуальна діяльність прокурора на початку кримінального провадження має досить-таки важливе значення, адже вже від правильних дій на даному етапі залежить подальший успіх здійснення досудового розслідування. Тому й не дивно, що вченими постійно приділяється пильна увага вказаному напрямку прокурорської діяльності. Зокрема, варто відзначити таких учених, як Ю. І. Азаров,

О. А. Вакулік, Ю. М. Грошевий, О. В. Капліна, О. О. Мілевський, М. А. Погорецький, І. В. Рогатюк, А. В. Столітній, А. Р. Туманянц, О. О. Цимбалістенко, І. В. Чурікова, І. С. Шаповалова, О. Г. Шило та ін.

Беручи до уваги викладене, зазначимо, що мета статті полягає у вивченні доктринальних джерел і відповідних положень нормативно-правових актів, що стосуються процесуальної діяльності прокурора на початку досудового розслідування.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до положень КПК України, зміст початкового етапу даної стадії зводиться до однієї процесуальної дії – реєстрації кримінального провадження, що має бути здійснено не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення або самостійного виявлення слідчим чи прокурором з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Будь-яких інших процесуальних заходів, направлених на перевірку отриманої інформації, за виключенням проведення огляду місця події у невідкладних випадках, чинним КПК не передбачено. Натомість, не зовсім логічним убачається внесення відомостей до ЄРДР у разі, якщо після проведення ОМП ознаки кримінального правопорушення не виявлені, тобто інформація не підтвердилась.

З аналізу змісту КПК України можна виокремити наступні складові, що стосуються діяльності прокурора на початку досудового розслідування: 1) приймання заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення або самостійне виявлення обставин, що можуть свідчити про їх вчинення; 2) реєстрація та розгляд заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення; 3) внесення відомостей до ЄРДР; 4) надання органу досудового розслідування доручення про проведення досудового розслідування (має місце у разі самостійного внесення прокурором відомостей до ЄРДР).

Таким чином, структуру процесуальної діяльності прокурора на першому етапі (початку) досудового розслідування утворює сукупність послідовних, пов'язаних між собою процесуальних дій, які об'єднані єдиною спільною метою – наглядом за додержанням законів. Звісно, що наведений структурний розподіл має винятково наукове підґрунтя, яке полягає у наявності таких властивостей стадії досудового розслідування, як власні завдання, цілі, сукупність процесуальних

відносин, коло учасників, пов'язаних між собою кримінальними процесуальними відносинами та формулюванням кінцевого рішення.

В контексті нашого дослідження охарактеризуємо наведені етапи та з'ясуємо їх зміст.

Діяльність прокурора на першому етапі охоплюється прийманням заяв, повідомлень про кримінальні правопорушення або самостійним виявленням обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення. Реалізація вказаного впливає з вимог статей 25, 214 КПК України, згідно з якими прокурор у межах своєї компетенції зобов'язаний вжити всіх необхідних активних дій, спрямованих на внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР.

Аналіз кримінального процесуального законодавства, що регламентує початок досудового розслідування, свідчить про відсутність процесуальної специфіки діяльності прокурора на цьому етапі. Пояснюється це тим, що діяльність, яка передувє внесенню відомостей до ЄРДР та пов'язана з розглядом заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, знаходиться поза межами процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Свого часу відсутність процесуального контролю з боку прокурорів на зазначеному етапі кримінального процесу призвело до великої кількості порушень прав громадян, зокрема, шляхом прийняття постанов про відмову у порушенні кримінальної справи, що в свою чергу стало підставою для скасування стадії порушення кримінальної справи взагалі [2, с. 111].

З метою встановлення в органах прокуратури єдиного порядку приймання, реєстрації та розгляду заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення, прийняття за ними рішень відповідно до КПК України Генеральною прокуратурою України прийнято наказ № 125 від 03.12.2012 [3]. Цим наказом розмежовано компетенцію працівників органів прокуратури на: приймання заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення; реєстрацію у відповідній книзі заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення; розгляд заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення та визначення підстав щодо внесення відомостей до ЄРДР.

Подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення – це дія заявника або потерпілого щодо доведення до відома уповноваженого органу відомостей про вчинене кримінальне правопорушення, що служить передумовою (приводом) для початку досудового розслідування. Учасниками цих початкових правовідносин є заявник або потерпілий (статті 55, 60 КПК України), слідчий, прокурор, а також інші уповноважені на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення службові особи (ч. 4 ст. 214 КПК України). Заяви та повідомлен-

ня про кримінальне правопорушення подаються до органів прокуратури усіх рівнів як в усній, так і в письмовій формі [3, с. 182, 201].

Важливою гарантією захист прав громадян є вимога ч. 4 ст. 214 КПК України, відповідно до якої не допускається відмова в прийнятті заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення з огляду на місце і час його вчинення, повноту отриманих даних, їх джерела або особу заявника. При цьому, жодним нормативним документом не передбачено обов'язок посадових осіб прокуратури, уповноважених на прийняття заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, роз'яснювати заявнику або потерпілому положення ст. 383 КК України щодо надання завідомо неправдивого повідомлення про вчинення злочину.

Заява або повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення має відповідати вимогам ч. 5 ст. 214 КПК України. Крім того, відомчий наказ ГПУ від 03.12.2012 № 125 зобов'язує прокурора у разі самостійного виявлення обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, скласти рапорт про виявлене кримінальне правопорушення. Водночас, жодних вимог до такого документу не передбачено, тому вважаємо, що рапорт прокурора про виявлене кримінальне правопорушення повинен відповідати положенням ч. 5 ст. 214 КПК України.

Звернемо увагу, що у назві та по тексті Інструкції про порядок приймання, реєстрації та розгляду в органах прокуратури України заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення вживається поняття «приймання». Натомість, в ч. 4 ст. 214 КПК України міститься термін «прийняття». Як відмічає мовознавець Г. Сюта, слова «приймання» та «прийняття» пов'язані зі звичним для нас дієсловом «приймати», яке має широку лексичну сполучуваність. У словниках вони подаються як паралельні за визначенням слова, однак «приймання» вживається на позначення тривалої, неодноразової дії або процесу, тоді як «прийняття» передбачає результативність чи одноразовість дії [4]. Відтак, з огляду на «одноразовість» дій прокурора при отримання заяв або повідомлень про вчинене кримінальне правопорушення, вбачається доречним використовувати термін «прийняття» з наступним розумінням його змісту – «отримання заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події, а також фіксація із зазначенням номера та дати надходження у книгах обліку».

Отже, дії прокурора при прийнятті заяв чи повідомлень про кримінальні правопорушення за своїм змістом охоплюють особистий контакт прокурора із заявником (окрім надходження заяви, повідомлення поштою або іншими засобами зв'язку), адже вони вважаються поданими з моменту попередження особи про кримінальну

відповідальність за завідомо неправдиве повідомлення (п. 3.12 наказу ГПУ від 03.12.2012 № 125). Без особистого контакту з особою отримати її підпис, а отже, і прийняти заяву, неможливо.

Другий етап діяльність прокурора пов'язаний із реєстрацією та розглядом заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення (ст. 214 КПК України, наказ ГПУ від 06.04.2016 № 139).

Слід закцентувати увагу на тому, що в положеннях КПК України період часу з моменту отримання відомостей про кримінальне правопорушення до внесення в ЄРДР не деталізований, через що отримав назву «прихованої» стадії початку досудового розслідування [5, с. 229].

Діяльність прокурора щодо реєстрації заяв і повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення також пов'язана з обліково-реєстраційними діями, які передбачають можливість: 1) облікувати кримінальне правопорушення; 2) визначити уповноважений орган, який здійснюватиме досудове розслідування та розпочати досудове слідство.

Окремо слід виділити повноваження прокурора з контролю за своєчасністю реагування на заяви, повідомлення та початок розслідування органами, уповноваженими на прийняття, розгляд та реєстрацію такої інформації (п. 3 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру»). Призначення цього етапу зводиться до викладення невідкладно, але не пізніше 24 годин, у основних обліково-реєстраційних формах (книга вхідної кореспонденції, ЄРДР) стислих даних про кримінальні правопорушення у строки, передбачені КПК України. Однак, непоодинокими залишаються випадки укриття від реєстрації кримінальних правопорушень правоохоронними органами. Не дивлячись на те, що повноваження щодо виявлення фактів укриття працівниками правоохоронних органів злочинів шляхом невнесення відомостей до ЄРДР не належить до функцій прокуратури, визначених Конституцією, КПК та Законом України «Про прокуратуру», саме за втручанням прокуратури розпочинаються кримінальні правопорушення.

Враховуючи специфіку піднятої проблеми, А. В. Столітній та І. С. Шаповалова пов'язують питання внесення чи невнесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до ЄРДР з відсутністю в КПК України чітко визначених приводів та підстав для початку досудового розслідування та суперечливою судовою практикою [6, с. 208; 7, с. 183]. З цього питання варто привести позицію Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України щодо питання про початок кримінального провадження стосовно суддів, яке пов'язане зі здійсненням ними судочинства. Зокрема, у висновку Суду від 1 липня 2013 року зазначено, що положення

ст. 214 КПК України перебувають у взаємозв'язку з ч. 1 ст. 2 КК України, згідно з якою підставою кримінальної відповідальності є вчинення особою суспільно небезпечного діяння, яке містить склад злочину, передбаченого КК України, і саме тому фактичні дані, які вказують на ознаки складу злочину – кримінального правопорушення, мають бути критерієм внесення його до ЄРДР [8]. Натомість, в узагальненій практиці Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ щодо розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування міститься протилежна позиція. Зокрема, зазначається: «...якщо зі звернення особи вбачається, що вона порушує перед органом досудового розслідування питання про вчинення кримінального правопорушення, ініціюючи здійснення ним дій, визначених КПК України, то навіть за умови, що результати аналізу наведених особою відомостей свідчать про відсутність ознак складу злочину, такі відомості мають бути внесені до ЄРДР із подальшим закриттям кримінального провадження відповідно до ст. 284 КПК України» [9]. З такою позицією ми не можемо погодитися, оскільки згідно з ч. 1 ст. 214 КПК України заява/повідомлення має бути саме про кримінальне правопорушення.

Таким чином, заяви або повідомлення про вчинення кримінального правопорушення, відомості з яких підлягають внесенню до ЄРДР, повинні містити дані про вчинення кримінального правопорушення. Тобто діяння, про яке йдеться у зверненні, повинно бути суспільно небезпечним та містити склад злочину, передбачений КК України, що є обов'язковою підставою для внесення відомостей до ЄРДР (п. 5 ч. 5 ст. 214 КПК України).

Поділяючи думки щодо необхідності попередньої перевірки заяв чи повідомлень про кримінальні правопорушення, О. О. Мілевський взагалі допускає, що відсутність дослідчої перевірки обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, може спонукати до зловживань з боку органів досудового розслідування, прокурора і порушувати право на оскарження незаконних їх дій чи рішень [10, с. 111]. Дослідник залишає вирішення необхідності проведення попереднього розгляду заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення в кожному окремому випадку на розсуд слідчого або прокурора, що, на нашу думку, є неприпустимим. Більш того, слід зауважити, що на сьогодні перелік і процесуальний порядок заходів, спрямованих на перевірку інформації про вчинення кримінального правопорушення, законом не визначені. У такому разі докази будуть отримані не в порядку, передбаченому КПК, що в подальшому призведе до визнання їх недопустимими.

Третій етап пов'язаний із внесенням прокурором відомостей до ЄРДР (ст. 214 КПК України, Положення про порядок ведення ЄРДР, затверджене наказом ГПУ від 06.04.2016 № 139).

Специфікою досліджуваного етапу діяльності прокурорів є відображення у реєстраційних обліках інформації про кримінальні правопорушення, зокрема і про окремі елементи складу злочину – його суб'єкта.

Наказом Генерального прокурора України «Про затвердження Порядку організації діяльності прокурорів і слідчих органів прокуратури у кримінальному провадженні» від 28 березня 2019 р. № 51 передбачена вимога до керівників прокуратур усіх рівнів не рідше одного разу на місяць забезпечувати проведення вивчення стану додержання органами прокуратури та іншими правоохоронними органами, крім Національного антикорупційного бюро України, вимог ст. 214 КПК України в частині своєчасності внесення відомостей до ЄРДР [11].

Здійснивши аналіз змісту витягів з ЄРДР, слід констатувати, що в переважній більшості вони не містили відомостей про особу правопорушника (досліджено 370 витягів). На наше переконання, зумовлено це тим, що на законодавчому рівні не передбачена пряма вказівка щодо необхідності внесення таких відомостей, але й одночасно відсутня відповідна заборона. Тим часом, відповідно до додатку 4 наказу ГПУ від 06.04.2016 № 139 міститься вимога про обов'язкове внесення до обліково-реєстраційних документів, які складаються при вчиненні кримінального правопорушення, відомостей про осіб, які його вчинили. Отже, відомості про особу, яка вчинила кримінальне правопорушення, є однією з обставин, за наявності якої можуть бути облікованими вже на початку кримінального провадження. На перший погляд наявність таких відомостей не має суттєвого значення на даному етапі, однак слід взяти до уваги той факт, що залежно суб'єкта злочину залежить і порядок кримінального провадження.

Четвертий етап пов'язаний із наданням прокурором органу досудового розслідування доручення про проведення досудового розслідування (у разі самостійного внесення відомостей до ЄРДР).

Ми вже звернута увага, що починаючи з 20.11.2019 р. органи прокуратури позбавлені можливості самостійно здійснювати досудове слідство (ч. 1 розділу IX перехідних положень КПК). Проте, це жодним чином не позбавляє прокурор обов'язку внести відповідні відомості до ЄРДР та з дотриманням правил підслідності надати органу досудового розслідування доручення на проведення досудового розслідування.

Щодо обсягу повноважень прокурора стосовно внесення відомостей до ЄРДР нами вже було висвітлено власну позицію. Процедурне пита-

ня про надання заявнику витяг з ЄРДР також не викликає непорозуміння, але щодо обов'язку прокурора «розпочати досудове розслідування» вважаємо за необхідне здійснити науковий аналіз таких дій прокурора.

Під такою діяльністю більшість практичних працівників прокуратури розуміють комплекс дій, які вони мають вчинити після внесення відомостей до ЄРДР, зокрема, визначити підслідність, передати наявні матеріали та доручити проведення досудового розслідування. Певною мірою подібну позицію обстоював І. В. Рогатюк, який підкреслив, що на початку досудового розслідування прокурор має вчинити певну дію, підстави та процедурний порядок якої, на відміну від КПК 1960 р., на сьогодні не визначені у зв'язку з відсутністю процесуального документа, який би свідчив про початок кримінального провадження. Чинний КПК України, на його думку, звів таку процедуру до внесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР. Одним із варіантів вирішення такої ситуації є виконання прокурором резолюції на заяві чи повідомленні про правопорушення такого змісту: «Розпочати досудове розслідування», «Не вбачаю підстав розпочати досудове розслідування», винесенням відповідної постанови про початок кримінального провадження тощо [12, с. 144]. Описана проблема має своє відлуння у майбутньому. Прикладом може слугувати відсутність в чинному КПК України можливості оскаржити до суду факту внесення відомостей до ЄРДР. Проте, за наявності письмового рішення прокурора про початок досудового розслідування або відмову в таму, у громадянина з'являється гарантоване Конституцією України право на його оскарження [13]. Така «таємна» діяльність уповноважених законом на здійснення кримінальної процесуальної діяльності службових осіб, в тому числі прокурора, призводить до того, що виникає ситуація, в якій особа дізнається, що відносно неї здійснюється досудове розслідування в момент повідомлення про підозру.

У науковому висновку щодо доктринального тлумачення окремих положень КПК України М. А. Погорецький стверджує, що досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до ЄРДР, Положення про порядок ведення якого затверджено Наказом від 06.04.2016 року № 139. При цьому, на думку вченого, в ідеалі досудове розслідування розпочинається (повинне розпочинатися) з моменту встановлення факту наявності приводів та підстав до цього [14, с. 193].

Як ми вже зазначали, одним із приводів до початку досудового розслідування є самостійне виявлення прокурором із будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кри-

мінального правопорушення. Це, зокрема, може бути виявлено за результатами перевірки в порядку нагляду, в тому числі під час здійснення нагляду за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство (п. 3 ст. 2 Закону України «Про прокуратуру»).

На стадії прийняття заяви чи повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або самотійного виявлення ознак кримінального правопорушення слідчий, прокурор при прийнятті процесуального рішення про реєстрацію отриманої інформації в ЄРДР, перш за все, визначається з приводами та підставами для початку кримінального провадження, які співвідносяться як достатні дані, що вказують на наявність ознак складу кримінального правопорушення у певній події, та джерела, що їх містять [15, с. 52]. Адже наявність приводу і підстав є необхідною умовою для законності і обґрунтованості початку досудового розслідування [16, с. 334-335], оскільки без їх наявності початок розслідування не є обґрунтованим, а отже – не може бути законним, у зв'язку з цим таке кримінальне провадження підлягає закриттю [17, с. 30].

Висновки. Алгоритм дій прокурора на початку досудового розслідування полягає в наступному: 1) розпочати досудове розслідування за наявності підстав, передбачених КПК України (п. 1 ч. 2 ст. 36 КПК України); 2) визначення керівником відповідного органу прокуратури після початку досудового розслідування прокурора (групи прокурорів), який здійснюватиме повноваження прокурора у конкретному кримінальному провадженні (ч. 1 ст. 37 КПК України); 3) у разі самотійного внесення прокурором відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР він зобов'язаний невідкладно, але не пізніше наступного дня, з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування (п. 3 ч. 1 ст. 36, ч. 7 ст. 214 КПК України).

Розмежування повноважень прокурора, визначене у ч. 2 ст. 36 КПК України, ще раз указує на те, що інші повноваження в кримінальному провадженні здійснюються в межах уже розпочатого досудового слідства, проведення якого має доручено конкретному слідчому органу досудового розслідування.

Прокурорський нагляд за законністю початку досудового розслідування є ключовим етапом при здійсненні досудового розслідування, адже від правильності, законності та своєчасності вчинення прокурором процесуальних дій та прийняття процесуальних рішень на початку досудового розслідування кримінального провадження, безумовно, залежить ефективність здійснення всього досудового розслідування кримінального провадження.

Література

1. Єдиний звіт про кримінальні правопорушення за 2015, 2016, 2017 // Офіційний веб-сайт Генеральної прокуратури України. URL: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=114137&libid=100820.
2. Вакулік О. А., Азаров Ю. І. Початок досудового розслідування у кримінальному провадженні : навч. посіб. Київ: Центр учбової літ., 2015. 184 с.
3. Інструкція про порядок приймання, реєстрації та розгляду в органах прокуратури України заяв, повідомлень про вчинені кримінальні правопорушення : Наказ Генеральної прокуратури України від 03.12.2012 № 125. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0125900-12>.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : наук.-практ. коментар : у 2 т. / за заг. ред. В. Я. Тація, В. П. Пшонки, А. В. Портнова. Харків: Право, 2012. Т. 2. 664 с.
4. Сюта Г. Прием – приймання – прийняття. URL: <http://kulturamovy.univ.kiev.ua/KM/pdfs/Magazine57-58-29.pdf>
5. Чурікова І.В. Початок досудового розслідування у кримінальному процесі України. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 2. С. 226–231.
6. Столітній А.В. Проблемні питання оскарження бездіяльності слідчого чи прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2018. № 5. С. 205–210.
7. Шаповалова І.С. Застосування практики європейського суду з прав людини у розгляді слідчим суддею скарг щодо невнесення відомостей до єдиного реєстру досудових розслідувань. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2019. № 1. С. 181–183.
8. Висновок Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України щодо питання про початок кримінального провадження стосовно суддів, яке пов'язане зі здійсненням ними судочинства, від 1 липня 2013 р. // Судова палата у кримінальних справах Верховного Суду України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0009700-13>.
9. Узагальнення про практику розгляду скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування: Лист Вищій спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 12.01.2017 № 9-49/0/4-17. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/VRR00212.html.
10. Мілевський О. О. Початковий етап досудового розслідування злочинів, вчинюваних у зоні Чорнобильської АЕС. *Міжнародний юридичний вісник: збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України*. 2015. Вип. 1 (2) С. 108–114.
11. Порядку організації діяльності прокурорів і слідчих органів прокуратури у кримінальному провадженні: Наказ Генеральної прокуратури України від 28.03.2019 № 51. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/z0363-19>.
12. Рогатюк І. В. Теоретичні, правові та праксеологічні основи кримінальної процесуальної діяльності прокурора у досудовому розслідуванні : дис. ... док-ра юрид. наук. 12.00.09. Київ, 2018. 604 с.
13. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Міністерства внутрішніх справ України щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 80 Конституції України (справа про депутатську недоторканність) від 27.10.1999

№ 9-рп/99). URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/v009p710-99>.

14. Погорецький М. А. Науковий висновок щодо тлумачення окремих положень Кримінального процесуального кодексу України. *Вісник кримінального судочинства*. 2016. № 3. С. 193–199.

15. Цимбалістенко О. Проблеми прокурорського нагляду за законністю затримання особи на початковому етапі досудового розслідування. *Вісник Нац. акад. прокуратури України*. 2014. № 1 (34). С. 52–57.

16. Кримінальний процес : підручник / Ю. М. Грошевий, В. Я. Тацій, А. Р. Туманянц та ін.; за ред. В. Я. Тація, Ю. М. Грошевого, О. В. Капліної, О. Г. Шило. Харків: Право, 2013. 824 с.

17. Цимбалістенко О. О. Організаційно-правові основи прокурорського нагляду за додержанням законів на початковому етапі досудового розслідування : дис. ... канд. юрид. наук. 12.00.10. Харків, 2017. 262 с.

Анотація

Шевцова К. В. Процесуальна діяльність прокурора на початку досудового розслідування. – Стаття.

У статті здійснено аналіз доктринальних і нормативних джерел з питань процесуальної діяльності прокурора на початку досудового розслідування. Дослідження даного питання проведено з урахуванням наступних складових діяльності прокурора на цьому етапі: 1) приймання заяв, повідомлень про кримінальні правопорушення або самостійне виявлення обставин, що можуть свідчити про їх вчинення; 2) реєстрація та розгляд заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення; 3) внесення відомостей до ЄРДР; 4) надання органу досудового розслідування доручення про проведення досудового розслідування.

Ключові слова: досудове розслідування, початковий етап, прокурор, відомості про вчинення кримінального правопорушення.

Аннотация

Шевцова К. В. Процессуальная деятельность прокурора в начале досудебного расследования. – Статья.

В статье осуществлен анализ доктринальных и нормативных источников касательно процессуальной деятельности прокурора в начале досудебного расследования. Исследование данного вопроса проведено с учетом следующих составляющих деятельности прокурора на этом этапе: 1) прием заявлений, сообщений об уголовных правонарушениях или самостоятельное выявление обстоятельств, которые могут свидетельствовать об их совершения; 2) регистрация и рассмотрение заявлений, сообщений об уголовных правонарушениях; 3) внесение сведений в ЄРДР; 4) предоставление органу досудебного расследования поручения о проведении досудебного расследования.

Ключевые слова: досудебное расследование, начальный этап, прокурор, сведения о совершении уголовного преступления.

Summary

Shevtsova K. V. Procedural activities of the prosecutor at the beginning of the pre-trial investigation. – Article.

The article analyzes the doctrinal and normative sources on the prosecutorial process at the beginning of the pre-trial investigation. The investigation of this issue was conducted taking into account the following components of the prosecutor's activity at this stage: 1) acceptance of statements, reports of criminal offenses or independent identification of circumstances that may indicate their commission; 2) registration and consideration of statements and reports on criminal offenses; 3) entering the ERDF; 4) providing the pre-trial investigation authority with a pre-trial investigation order.

Key words: pre-trial investigation, initial stage, prosecutor, information on the commission of a criminal offense.